

""Min sjæl ophøjer Herren"" Luk. 1,46

I det første kapitel af Lukasevangeliet præsenteres vi for det eneste afsnit i Det Nye Testamente, hvor to kvinder er hovedpersonerne: Maria og Elisabet.

Elisabet boede i en landsby i nærheden af Jerusalem, ca. 150 km fra Nazaret. Det var i Nazaret, Maria modtog englens budskab om, at hun skulle blive Jesu mor (Luk. 1, 6-38). Straks begav hun sig ud på denne lange rejse. Vi kender ikke detaljerne om rejsen, men vi ved, at hun skyndte sig op i bjerglandet. Hvorfor tager hun helt derhen?

Maria tager af sted for at dele sin glæde med en, der ligesom hende selv havde modtaget Guds nåde til at vente barn. Hun ønsker at være Elisabet nær og hjælpe hende i de sidste måneder af hendes graviditet. Det er historien om to kvinder, om to "umulige moderskaber". Hvem kunne forstå Elisabet bedre end Maria? Ud af dette møde opstår *Magnificat*, Marias lovsang.

""Min sjæl ophøjer Herren""

"Marias ord er udtryk for en stor kærlighed og en dyb glæde. Det forklarer, hvorfor hendes sjæl og hele hendes væsen så at sige løftes op af Ånden. "Martin Luther skriver i sin kommentar til *Magnificat*: "Maria siger ikke: »Jeg priser Gud«, men: »Min sjæl priser Gud«. Som om hun vil sige: »Mit liv, alle mine sanser renses i den guddommelige lovprisning, kærlighed og glæde." ¹

Ordet "*Magnificat*" betyder "at gøre stor"; det afslører en glæde der kommer fra opdagelsen af at Gud er større end forventet. Denne glæde besvares med en dybfølt ydmyghed, taknemmelighed og påskønnelse. Man kunne sige, at *Magnificat* er Marias evangelium, hendes smukke budskab, der når ud til alle generationer.² Ti gange gentager hun, at det er Gud, der handler. Det ligner en slags ny version af de ti bud, der vender op og ned på verdens logik. Spontant opstår spørgsmålet, om også vi i vores dagligdag og i vores bøn kender denne følelse af forundring og overraskelse. Forundrer vi os over, hvad Gud har

gjort og fortsat gør? Uden åbenhed over for det nye og overraskende, uden forundring, slukkes troen langsomt og bliver ikke mere end en social vane.³

""Min sjæl ophøjer Herren""

Marias lovsang er ikke blot en personlig lovsang, men en profetisk sang, hvor der hele tiden henvises til passager fra Den Hellige Skrift.⁴ Den viser, hvilken retning historien skal tage ifølge Guds hjerte. At prise Gud betyder at tage parti for de svage og tro på, at verden kan og skal forandres.

Ordene i denne lovsang opfordrer os til at forstå Guds frelsende indgriben i vores både personlige og fælles historie, fordi de ikke kun henviser til vores individuelle liv, men til hele universet. De strækker sig fra det nuværende øjeblik til de nye himle og den nye jord, som evangeliets sociale revolution åbner op for.

""Min sjæl ophøjer Herren""

Disse ord opfordrer også os til at gøre vores liv til en lovsang, til hver dag at erkende de "store ting", som Gud har gjort. Ligesom Maria, kan vi vidne om, at Gud er trofast, at hans barmhjertighed strækker sig fra generation til generation, og at hans retfærdighedens og kærlighedens rige allerede er ved at blive virkeliggjort blandt os.

Chiara Lubich havde forstået denne revolutionerende dimension af Marias lovsang, da hun skrev til de unge: "Læs *Magnificat*, og I vil se, at det er den første og mest kraftfulde side i den kristne sociallære. Men hvem skal virkeliggøre den, og hvornår?"⁵

Spørgsmålet står stadig åbent og udfordrer os. Guds indgriben bør ikke forblive begrænset til hjertets intimitet, men skal komme til udtryk i vores relationer og samliv og i samfundets struktur for de kommende generationer.

Patrizia Mazzola og Livets ord teamet

1. Martin Luther, *Magnificat, Maria's lovsang*, 1521.
2. Se Ermes Ronchi, *Magnificat, una finestra aperta sul futuro*, Avvenire, d.12 august 2021.
3. Se Pave Frans, *Angelus*, Rome, d.4 juli 2021.
4. Se Gérard Rossé, *Il Vangelo di Luca*, Città Nuova, 1992, s. 69.
5. Chiara Lubich, *Gen Wijsheid*, Nijmegen 1970 (Hollandsk udgave)

«Livets Ord» udkommer på mere end 96 sprog og dialekter og kommer ud til millioner af mennesker i hele verden gennem presse, radio og internet. For mere information se www.focolare.org eller <https://focolare.dk>. Focolare Danmark e-mail: kontakt@focolare.dk

""Min sjæl ophøjer Herren"" Luk. 1,46

I det første kapitel af Lukasevangeliet præsenteres vi for det eneste afsnit i Det Nye Testamente, hvor to kvinder er hovedpersonerne: Maria og Elisabet.

Elisabet boede i en landsby i nærheden af Jerusalem, ca. 150 km fra Nazaret. Det var i Nazaret, Maria modtog englens budskab om, at hun skulle blive Jesu mor (Luk. 1, 6-38). Straks begav hun sig ud på denne lange rejse. Vi kender ikke detaljerne om rejsen, men vi ved, at hun skyndte sig op i bjerglandet. Hvorfor tager hun helt derhen?

Maria tager af sted for at dele sin glæde med en, der ligesom hende selv havde modtaget Guds nåde til at vente barn. Hun ønsker at være Elisabet nær og hjælpe hende i de sidste måneder af hendes graviditet. Det er historien om to kvinder, om to "umulige moderskaber". Hvem kunne forstå Elisabet bedre end Maria? Ud af dette møde opstår *Magnificat*, Marias lovsang.

""Min sjæl ophøjer Herren""

"Marias ord er udtryk for en stor kærlighed og en dyb glæde. Det forklarer, hvorfor hendes sjæl og hele hendes væsen så at sige løftes op af Ånden. "Martin Luther skriver i sin kommentar til *Magnificat*: "Maria siger ikke: »Jeg priser Gud«, men: »Min sjæl priser Gud«. Som om hun vil sige: »Mit liv, alle mine sanser renses i den guddommelige lovprisning, kærlighed og glæde." ¹

Ordet "*Magnificat*" betyder "at gøre stor"; det afslører en glæde der kommer fra opdagelsen af at Gud er større end forventet. Denne glæde besvares med en dybfølt ydmyghed, taknemmelighed og påskønnelse. Man kunne sige, at *Magnificat* er Marias evangelium, hendes smukke budskab, der når ud til alle generationer.² Ti gange gentager hun, at det er Gud, der handler. Det ligner en slags ny version af de ti bud, der vender op og ned på verdens logik. Spontant opstår spørgsmålet, om også vi i vores dagligdag og i vores bøn kender denne følelse af forundring og overraskelse. Forundrer vi os over, hvad Gud har

gjort og fortsat gør? Uden åbenhed over for det nye og overraskende, uden forundring, slukkes troen langsomt og bliver ikke mere end en social vane.³

""Min sjæl ophøjer Herren""

Marias lovsang er ikke blot en personlig lovsang, men en profetisk sang, hvor der hele tiden henvises til passager fra Den Hellige Skrift.⁴ Den viser, hvilken retning historien skal tage ifølge Guds hjerte. At prise Gud betyder at tage parti for de svage og tro på, at verden kan og skal forandres.

Ordene i denne lovsang opfordrer os til at forstå Guds frelsende indgriben i vores både personlige og fælles historie, fordi de ikke kun henviser til vores individuelle liv, men til hele universet. De strækker sig fra det nuværende øjeblik til de nye himle og den nye jord, som evangeliets sociale revolution åbner op for.

""Min sjæl ophøjer Herren""

Disse ord opfordrer også os til at gøre vores liv til en lovsang, til hver dag at erkende de "store ting", som Gud har gjort. Ligesom Maria, kan vi vidne om, at Gud er trofast, at hans barmhjertighed strækker sig fra generation til generation, og at hans retfærdighedens og kærlighedens rige allerede er ved at blive virkeliggjort blandt os.

Chiara Lubich havde forstået denne revolutionerende dimension af Marias lovsang, da hun skrev til de unge: "Læs *Magnificat*, og I vil se, at det er den første og mest kraftfulde side i den kristne sociallære. Men hvem skal virkeliggøre den, og hvornår?"⁵

Spørgsmålet står stadig åbent og udfordrer os. Guds indgriben bør ikke forblive begrænset til hjertets intimitet, men skal komme til udtryk i vores relationer og samliv og i samfundets struktur for de kommende generationer.

Patrizia Mazzola og Livets ord teamet

1. Martin Luther, *Magnificat, Maria's lovsang*, 1521.
2. Se Ermes Ronchi, *Magnificat, una finestra aperta sul futuro*, Avvenire, d.12 august 2021.
3. Se Pave Frans, *Angelus*, Rome, d.4 juli 2021.
4. Se Gérard Rossé, *Il Vangelo di Luca*, Città Nuova, 1992, s. 69.
5. Chiara Lubich, *Gen Wijsheid*, Nijmegen 1970 (Hollandsk udgave)

«Livets Ord» udkommer på mere end 96 sprog og dialekter og kommer ud til millioner af mennesker i hele verden gennem presse, radio og internet. For mere information se www.focolare.org eller <https://focolare.dk>. Focolare Danmark e-mail: kontakt@focolare.dk